

DEO OPTIMO MAXIMO,

UNI ET TRINO,

VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCÆ,

Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICA,*

CARDINALITIIS DISPUTATIONIBUS

manè discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis nonâ

mensis Februarii, anno Domini M. DCC. LXIX.

M. JACOBO BARBEU DU BOURG,
Regiæ Scientiarum Academiæ Stokolmiensis & Societatis Regiæ
Monspelienfis Socio, necnon Chirurgiæ Gallico idiomate Profes-
sore designato, Doctore Medico, Præside.

An carbonum vapor in clausis Cameris sedulò vitandus ?

I.

MORTALES miseros sibi perpetuò timere cogunt, quæ sæpe nec opiuantes oppressere pericula: per ignes cineri do-
loso suppositos incedimus incauti, & ex ipsis vivendi causis
exoritur mortalitas. Illis autem quæ ob oculos posita certam
perniciem intentant, satis est sedulitas humana declinandæ,
latentia verò neque ita obvia solius est Hygiæ detegere
& præcavere. Dura sævit hyems, torpido gelu rigent artus, focum accendi

* Auctore M. Annâ Carolo Lorry, anno 1747.

A

jubet ipsa necessitas; at nisi consularur Hygiene, quanta inde clades interpendet? Sic dum, præcluso aeris aditu, focum largè carbonibus instrunt, quam multos quotannis absumptos dolemus! Sic Jovianum Imperatorem olim periisse testantur historiæ (a); sic Q. Catulum à Mario mori iustum (b), sic multos alios morte improvise abreptos, edocent observatores innumeri. Verùm non omnes æquali impetu mors opprimit; pro numero causarum concurrentium, aut pro majori minori-vè eorum debilitate quorum res agitur, ocyus serius-vè advenit. In primo mali limine dira venat circum præcordia anxietas, & pulmonum angustia; brevis & frequens anhelitus sibi novum ut in altis observatum montibus, perpetuò reposcit aeris vestigal. Tum capitis stupor insolitus, & ad sensum motumque hebetudo apoplexiæ prænuncia: id commune malum. Aliàs variè latentur symptomata; nausea multos, multos vomitus afficit, multi dirâ tentantur vertigine, multi spasmo tetanode, aut variis artuum jactantur convulsionibus: sic malum signis ambiguis obrepit, donec veris se prodât, ubi jam evasit immediceabile; nox & somnus ansam prodicioni præbent; unde diros inter cruciatus miseri evigilant, mox æterno somno sopiendi. Verùm quamvis sopor ille *letî consanguineus* verè dici mereatur, lento tamen passu ad mortem graditur, sæpè pro mortuis depositi fuerant, quos efficax Medicina ab orco veluti revocavit: vix tamen omnium inde pullulantium malorum radix præscinditur: sæpè remansit ad carbonis præsentiam recrudescens cephalæa, sæpè etiam asthma per totam vitam perleverans.

Quod si requiras unde tanta possit arcessi calamitas, triplex aderit mali fons in quem possis noxam refundere; vel enim nimius caloris gradus peccat, vel aeris effecti perit efficacia, vel demum perniciem inferunt letalia materiæ quæ fomitem igni suppeditat effluis: si verò factò agmine causæ illæ concurrant, quàm certa minatur clades, quàm celeribus alis mors advolat!

II.

EX triplici hoc fonte pessimam derivari posse malorum seaturiginem, & ratio suadet, & experientia demonstrat.

Primò letalis occurrit intensior in aere caloris gradus, si suum deest pulmoni refrigerium, si ad centesimum caloris gradum humores acti secundum leges Boerhaavianas coagulentur; quin etiam si expansus calor aer abnuat amplius intra humores includi, jamque ad vasculorum aditus sibi denegatos, sub bullæ specie hæreat, viamque humoribus intercludens, miseram spasmodum arcessat familiam (a): hos enim esse non permixti liquoribus intra animalium vasa circulantibus aeris effectus, docuit injectus in venas viventis animalis aer. Sic solo æstu nimio inclusos olim in balneis cives Romanos à Campanis interfectos autor est Livius (b).

Secundò renovandi aeris defectus ideò certius & vehementius nocere deprehenditur, quod semper reparari, mutari semper aerem æquè possulet animalium respiratio, atque ignis corpus aliquod depascentis actio; & utriusque sit idem effectus, aeris scilicet elaterem destruire.

Hunc ab igne effectum arguere facile est; quamvis enim majorem minoremve aeris quantitatem sibi reposcant quæ cremantur corpora, pro

(a) Eutrop.
Hist. Rom.
L. 10. Cap.
18.

(b) Valer.
Maxim. Lib.
9. cap. 12.

V Boerha.
Chem. Tom.
II. p. 517. v.
& Cardeti
apicarium
Schol. in obs.
25. pag. 114.
(b) Decad.
II. Lib. 23.

eâ quam inter deflagrandum emittunt ejusdem copîa; si tamen novæ deficiant aeris suppetiæ, brevi fatiscet ignis, ut in recipiente clauso videmus flammam citò clanguescere, subitòque nigrescere carbonces. Id verò à solo aeris vitio esse repetendum inde comprobatur, quod in compresso condensatoque aere, pro ratione compressionis, vigeat flamma diutius, in rariore verò ac fermè exantlato in ratione raritatis ipsius citiùs fatiscat. Idem incendiorum docet hîstoria, dum inclusi citò suffocantur ignes; patrefactâ vero aeri viâ, tum vi totius atmospharæ irruit, & flamma emicat acerrima. Illud verò aeris vitium à destructo partium ejus elatere, esse repetendum vel simplicissimâ probant experimenta, quæ missa facimus præter unum; En depressum monstrat in tubo Toricelliano Mercurium Halesius, remque ad mensuram revocando candelæ flammam antequam extinguatur $\frac{1}{4}$ elateris in aere destruere comprobat. At idem de Apimalibus demonstrare non difficilius est; brevi pariter in Recipiente clauso pereunt, vitæque usus inceptum experiuntur aerem, quem in suos usus aliud Animal jam traxerit. (a) Sic Musaraneus ante tria minuta moriebatur in aere quem consumpserat Musaraneus alter. Nec latuerat sagacissimum Boyleum quantum inde aeris elater infringeretur, in experimento enim bis repetito depressum sese observasse refert Tubum Toricellianum, nullâ tamen aeris inde excunte particulâ, adeoque solo percunte aeris elatere: sed rem ad accuratiorem mensuram primus revocavit Mayowius (b) dum $\frac{1}{3}$ elateris aeris à mure destruere comprobavit; quæ omnia accuratius novissimè expendit vir ad amplificanda scientiæ naturalis pomaria uirtus Halesius, qui & Mayowii calculum comprobavit, & novis illustravit experimentis, inter quæ palmarium est illud: vesicam ex quâ solâ & inquam alternis aspirabat & expirabat, semi-minuti intervallo aere ita exhauriri, ut nec ipsa nec pulmo potuerint nisi agrè expandi. Maximo argumento quantâ aeris penuriâ laborent, in carceribus, Nosocomiis aliisque id genus locis qui degunt, quantaque foret machinæ utilitas nuper ab eodem excogitatæ, cui nomen *Ventilatoris* indidit. Ex quibus omnibus colligere facile est, tum Animalium respirationem, tum ignis actionem in aeris exinanitionem æquè conspirare.

(a) Boyle
Phys. mech.
experim. art.
IV. exp. XIV.
& art V. exp.
XI. Tom. II.

(b) De spiritu nict. Aeri
cop. p. 104.

Tertiò demum malignis gravidum effluviis aerem & atroces morbos, & præsentissimam mortem asferre posse, tragica docet Morborum Epidemicorum hîstoria; sæpe enim ab ipso aere letifera miasmata quaquaversus diffunduntur; hinc grassari aliquando visa ab insensibilis cadaveribus pestis; (c) & quæ totam olim miserè devastavit Galliam, imò Europam, in regione *Cathay* à retrâ Mephiti sumpserat, ut creditum fuit, exordium. Sic australibus olim malignis afflatam ventis patriam Agrigentum, obturato per montium fauces aditu, servasse fertur Empedocles. Quin & dum comburebatur domus in quâ variolis ager decubuerat, raptus per ventum fumus partem urbis vicinæ vento oppositam replevit variolis (d), si tamen fas est credere.

(c) Paræus
lib. 2. Cap.
XV.

(d) Mead
de peste pag.
12.

Verum miasmata illa per se non solum animalibus perniciem inferunt; sed etiam quatenus aerem elatere suo defraudant: hæc duplici causâ fodi-narum plerique vapores hominum interimunt, & faces restingunt accensas (e). Talis est halitus antrorum quorundam, ut celebris illius ad Neapolim cui nomen *Grotta del Cane*: ibi collocatus canis proprias ter-

(e) Bernard
Connor de
antris lethi-
feris pag 180.
v. & R. Mead
de Venenis
p. 135. Tr. 5.

4
 ræ admotus mox obortâ respirationis anxietate brevi suffocatur, pariterque flamma accensæ facis extinguitur, cum eadem in machinâ Boyleanâ multò diutius perflare deprehendatur.

III.

SI focum itaque carbonibus in clauso conclavi instruas, nec sit vaporis effugium, tres causæ jam memoratæ mortem æqualiter intentabunt: præter modum calor increfcit, reparari nescit aer ex deperdito elatere victus; fumis demum, quos accensi carbonēs exhalant, idem inquinatur; quod ultimum superest nobis demonstrandum.

Quamvis enim nullum ab accenso carbone fumum effundi sibi facile vulgus persuaserit, quod ille nec sensus manifestè lædat, nec ipsis oculis videatur obversari, quàm tamen subtilis, quàm copiosus exiliat vapor oculis dabitur deprehendere, si candentes adverso sole carbonēs aspexeris. Sed quis adeò crassâ philosophus est minervâ, ut nulli nisi oculorum testimonio fidat, ubi effectus adeò sunt in propatulo: etenim in aperto etiam aere, delicatiores reperias, qui fumum carbonum sine præsentī incommodo, capitisque stupore, ferre nequeant: nec aliud inculari potest in Hauksbeyanis experimentis, (a) in quibus solo carbonum vapore inquinatus aer, nec nimio fervens calore, tam citò perimebat Animalia, ut intrâ quartam minuti partem pro mortuis conciderent, quæ potuerant per integri minuti spatium hære in vapore metallico.

(a) Hauks-
 bey. Suppl.
 exper. Physic.
 exp. XI. &
 seqq. pag.
 185. & 186.

Novum ergo carboni accenso etiam sine calore intensiori nocendi principium inesse, hinc elucescit: letalia scilicet præter miasmata quæ animalium corporibus infert, elatere etiam aeri subripit. Enimverò tametsi quilibet ignis idem præstet, addendum jam memoratis videtur esse aliquid carbonum vapori peculiare unde majorem aeris copiam absorbeat. Porro hanc *absorptionem*, venia sit verbo, luculenter demonstrat modo alatum Hauksbeyi experimentum, imò & ex Boyleanis & Stairianis experimentis jam pridem deducenda erat: cum enim inflammata alia corpora vigere adhuc aliquandiu sub Recipiente videantur, subito carbonēs intereunt, nec mediocrem tentandis circa eorum naturam experimentis afferunt difficultatem. Et certè si subtilissimi illius fumi naturam, faciem præferente chymiâ perpenderitimus, III. Halesii experimentis de *absorptione* productioneque aeris consi, elucescet prorsus unde tantum aeris absorbeant carbonis vapores, adeoque tantum residuæ portionis elatere infringant: pars enim illa carbonis tenuissima in clauso vasorum apparatu effugere nescia, quæ igne aperto facilè avolat, constat præcipuè Sulphure illo tenui inflammabili, quod quoniam in flammam exardet ignisque sit patibulum, ut à Clar. Boerhaave demonstratur, itè τὸ φλογιστὸν nomine designatur. Ab hoc porro subtilissimo corpore pendere in carbone consistentiam, colorem, *inflammabilitatem*, cæterasque proprietates quas à Sulphure corpora mutuari contendunt authores, patet inde quod illo abeunte nec jam in carbone color, nec consistentia, nec perstet *inflammabilitas*. Id de omni Vegetante & Animalī pariter verum est; comburunt enim in carbonem antequam in cineres redigantur; quin & inde easdem fortiri proprietates corpora metallica probat calcium metallicarum in pristinum fulgorem

reductio, quæ carbonis pulvere perficitur, à cineribus verò perfici nequâquam potest.

Porro Sulphuris illius hæc est etiam ab Halesio observata proprietas, ut dum ab igne absorbetur, ipse aerem absorbeat; (a) id omne experimentorum genus ita demonstrat, ut inde constet, eò plus aeris absorberi à quovis corpore, quò plus Sulphuris illius in suâ compage admittit; hinc mira tum Sulphuris mineralis, tum oleorum à Vegetantibus puriorum proprietas, aeris nempe elatorem destruendi, nisi tamen absorptum suppleat aerem emissus è corpore, dum deflagratur, aer. Verùm experimenta jam allata, si satis esse non videantur, cumulabit illorum contemplatio, in quibus Halesio observante insignior fit aeris absorptio: (b) numquam enim plus aeris absorberi deprehendit ille, quam si sulphuris ferrique partes æquales simul in massam coegeris, posteaque reliquies fermentandam; aut si solutionem ferri cum spiritu nitri instituas: etenim si non ipsa doceret per thymiam explorata horum corporum natura quantum phlogistici contineant atque emitte in hoc casu debeant, indubitanter res evinceretur ex flammâ quam sponte concipiunt illius massæ vapores, ex vehementi æstu quem pariter concipit vapor solutionis martis in spiritu nitri. Idem de omnibus vaporibus sponte inflammabilibus, sine erroris metu potest asseri. Fulmen etiam quantum aeris absorbeat, docent collapsæ ab hujus ictu interemptorum pulmonæ vesiculæ. Rectè igitur ab experimentis hoc effatum conficitur. *Quò corpus aliquod minus aeris continet, plus verò phlogistici, eò etiam plus aeris inter deflagrandum absorbet.* Verùm id sedulò notandum est, quod deflagrationis tantummodò tempore erumpat è corporibus aer, vapores verò phlogistici pergant etiam post exstinctum ignem aeri vitium inurere; hinc cameris phlogisto illo inquinatis male creditur, nisi summâ cautione adhibita illas ingrediare.

His positis, unde tantum aeris absorbeat carbo mirari desinemus; licet enim ligna è quibus conficitur aerem pro ratione densitatis continuerint, illum jam antequam in carbonem fuerint combusti emisserunt, ut ligni Guaiacini destillatio jampridem Chymicos edocuit, solumque superest phlogiston, quod nunc continuati ignis efficacità avolat.

Ab hac porro carbonis in aerem actione, diram symptomatum catervam deducas. Pereunte aeris elatere, perit ejus in pulmones actio, tollitur aeris internas partes occupantis cum externo æquilibrium: ab hoc duplici malo quot secundariæ laves exurgunt! Pulmonis vesiculis ab aere non explicatis, brevi sanguini per pulmones via intercluditur; hæret ille in truncis, hinc palpitatio, anxietas, interceptoque ejus à capite reditu, sopor inducitur apoplecticus. Nihil ergò mirum si post mortem apertis pulmonibus, appareant ubique maculæ gangrænicæ (c). Aliâ ex parte pereunte aeris interni cum externo æquilibritate, necessario inflatur univerfus corporis habitus; sublatâ enim atmosphæræ compressione, proruant ad cutem humores: sed præcipuè aere expanso turgescere debent intestina, hinc & dilatato vasorum hùc confluentium orificio, humores quâ data porta, prorumpere; indidemque vomitus illi biliosorum, imò sanguineorum humorum; ab intestinis verò ita distractis, vasorum quæ tunicas eorum perreptant, summam fieri pressionem, & inde inflammationes brevi gangrænicas excitari. An etiam viam sibi per ignotos calles inveniat aer, in

(a) Id ex toto
Cap. VI. Statu-
tica vegetan-
tium deduce-
ré est.

(b) Statique
des Vegetaux
exper. 93. 94.
95. Pag. 189
190. 191.

(c) Hist. de
l'Académie
1710.

(d) Hist. de
l'Académie,
1710.

adiposi musculares fibras cingentis texti loculamenta dubium non videtur, cum reperiantur in cadaveribus hoc fumo interemptis musculi extremorum quasi à se invicem, & à partibus divulsi (d). Nec dissimile prorsus malum illud quod sublato pariter aeris interni æquipondio, in summis Peruvianis montibus Jano Acofæ accidit, dum sese expandens in internis corporis partibus contentus aer, cum aere externo æquilibrium affectabat.

I V.

VERUM inter hujusce subtilissimi è carbonibus accensis afflati miasmatis effectus, multi observantur quibus explicandis mechanices leges impares videntur; hos sola docet observatio. Nervos scilicet stupor occupat, undè sensus omnis motusque deficit; nunquam enim leralius opprimat carbonum vapor, quàm ubi primo impetu somnos inducit apoplecticos, & ipsam corporis arcem invadit. Quantos verò tumultus in vitæ animalis fontes inferre possint subtilissima corporum effluvia, docent hystericæ mulieres, dum levissimi odoris actio spasmos horrendos invehit, qui continuò antispasmodicorum actione sedantur, undè brevè enormes illi musculorum motus compescuntur. Hujusmodi pariter actionem quâ tota mentis regia conturbatur, esse carbonis fumo tribuendam demonstrant effectus. Id enim quamvis negare voluerint illustrissimi Medici Schneiderus & Chr. à Vegâ qui volunt per solum consensum ab hoc fumo cerebrum affici, facultate, ut loquuntur, vitali animale in consensum trahente, ipsam tamen ab hoc fumo primariò & per se (ut Scholarum est sermo) sæpius induci apoplexiam demonstrat Marcellus Donatus (a) & observationum numero & observatorum autoritate.

(a) Hist. Med. Mirabilis. Lib. 2.
Cap. 6. pag. 171. v. &c.
quos a'legat
autores, &c.

In exemplis quæ sibi visa modò laudatæ Autor allegat; præibit capitis stupor, tum respiratio sensum lædebatur, donec omnino fatisceret; sed remanebat adhuc pulsus cordis, ut in forti apoplexiâ, conspicuus, qui profectò latens foret, aut ferè nullus, si à pulmone tragædia duxisset exordium. At si Observatorum autoritate certandum, ii nobis adsunt quibus refragari nefas; hanc enim, paucis exceptis, omnes ferè Autores, symptomatum accuratâ contemplatione edocti, amplexi sunt sententiam. In eadem antiquitùs jam iverat Cassius (b) ingeniosissimus, Celso judice, sui sæculi Medicus, qui cerebrum à carbonum calore affici pronuntiat; quod an simplex effectuum observatio, an subtilius excultra anatome illi indicaverit, dubium est (c). In apertis saltem interemptorum ab hoc fumo cadaveribus summopere tensæ, sicæque apparent meninges. Verùm quæcumque ratione cerebri functiones peragantur, si vè major spirituum animalium hypothesin, si vè nescio quæ alia Autorum figmenta in tantâ rerum obscuritate magis arrideant, certè à carbonum vapore actionem cerebri intermitteri probat hæc observatio; indèque vel à liquido itanre, vel à torpentibus fibris, simul ac vapor carbonis ingruit, vitæ, ut ita dicam, feriari videtur. Alterutri autem causæ id tribuas perindè est; primæ tamen satis appositè, huc si revocemus ~~scilicet~~ illud Hippocratis, quod Opiatorum effectibus explicandis non improbabile Borrichius adducit (d).

(d) Olaus Borrichius de somno & somnitiu, pag. 16.

Porro vitæ illam intermissionem pro morte statim habere, piaculum esset; imò valido motu, cerebri nervorumque inertia discutienda est,

unde stupendæ menynges; cor languidum; pulmonesque fatiscientes resurgant; in hunc siquidem scopum tota collineat curatio. Protracto itaque in apertum cœlum ægro corpore, novus aer allabitur; tùm aspersâ frigidâ, contractæ ad habitum corporis venæ uberius sanguinem ad cor revehint, motum ejus ex sanguinis penuriâ deficientem instaurant, quâ unâ ratione, in lacum Cryptæ memoratæ vicinum projecti, enecti penè canes, reviviscunt. Verùm facultatibus vitalibus gravius affectis consuli nequit, nisi animales exsuscitentur; tunc quæ nervos potentissimè stimulant necessariò adhibenda, qualia sunt sales volatiles, olea subtilissima, euphorbium naribus intrusum, quod Pareo (e) optimè succcessit. At nihil omnino Emeticis præstantius est: horum enim actione non solum ventriculus subvertitur, sed etiam tota corporis compages à nervis irritatis ita quatitur, ut ab elatere solidorum redeunte liquida premantur, concretescentia dissolvantur, stagnantia demùm motum concipiant. Sic Julianus Imperator se Parisiis carbonum vapore penè oppressum vomitione à Medicis imperatâ restitutum fuisse narrat in Misopogone.

(e) Pareus de renuntiacionibus.

V.

QUÆ observatione constant, observatione accuratiori tantummodò refelluntur; hinc apoplexiam à carbonis fumo nunquam induci si probaveris observatione, victas illicò dabo manus; at quæ ex principiis Physices deducuntur, ut ut verisimilior eorum explicatio tradatur, disputationi tamen ita sunt obnoxia, ut in adversam partem detorqueri possint. Ignis atque respirationis actione elaterem aeris destrui, destrui pariter à fumo carbonum ferè demonstratum fuit; at superest nobis amplius firmandum, cum Viri sanè docti in contraria prorsus ierint. Aeri siquidem ingenitum esse vim elasticam, nec posse destrui asserunt, argumento sclopeti pneumatici in quo aerem quoad fieri potest compressum, per plures annos nihil omninò elateris sui deperdisse comperitur, Robervallio & Mariotto summis Viris id referentibus. Verùm aeris elaterem compressione destruendum nunquam contenderimus. Sed plures sunt modi quibus aer demonstrari possit non elasticus. Ac 1°. quidem ipsa aeris *aboptio* aut exinanitio, dum laxiorem efficit aerem, nonne ipsum minus reddit elasticum? (a) Ipsum appello Mariottum qui vidit ab inclusâ in tubo Toricelliano aeris massulâ Mercurium ad aliquos gradus deprimi, totum verò non detrudi, quia massula hæc brevi ex dilatatione debilior, jam toti atmosphæræ non amplius erat æquilibris; tantumdem ergò ex ipsius elatere decedebat. 2°. Idem de aere intrâ liquidorum solidorum -vè partes disjecto ac concluso demonstrare facile est. De liquidis quidem etiam aere saturis, quòd sint comprimi nescia, jam pridem demonstravit Academia Cimentina; at idem de solidorum aere pariter dicendum esse patebit attendenti quanta aeris copia intrâ ipsorum substantiam includatur, quæ nisi elatere esset destituta, vim atmosphæræ quantum comprimitur tantum superaret. Certè si in calculo humano elasticus persisteret aer, solidas partes quibus coarctatur longè latèque disjiceret: in spatium enim 648 vicibus naturali minus redactus rotidem atmosphærâ majorem in continentes partes exerceret actionem. Quâ ra-

(a) Mariotte, Traité de la Nature & des propriétés de l'air.

tione autem elater aeri auferri possit vero propior explicatio forsàn ei videbitur qui statuatur particulas aeris seorsim sumptas non esse elasticas, ut forent in spiras contortæ, quod nonnulli sibi sinxerunt, nec nisi ab omnibus simul quatenus aliæ aliis applicantur, aeræ massæ elaterem oriri. Sic minima vascula, capillaria vulgò dicta, aerem humoribus mixtum admittunt, impervia ejus congestis in bullas particulis. At si difficiles aliqui nòdi expediendi adhuc supersint, in allatà explicatione ampliùs commorari nostri non est instituti, modò elatere reverà aliquando destitui conperitum sit; quamplurima inter alia, præsertim ex mercurii depressione, si tubus Toricellianus in *Recipientibus* per antliam alicujus-vè corporis deflationem aere exhaustis collocetur; undè mirari subit aliquos fuisse (b) nec infimæ notæ Physicos qui in aerem verti materias sulphureas contentiderint, hoc argumentò quod eductus è pisis aer per fermentationem; apud Halesium, flammam conciperet: quasi ex hoc vegetabili quæ manant fermentationis ope sulphuræ partes extricatæ ignescendo aptæ natæ satis non essent; atque aeris inflammati phænomenon illud non infrequens aliundè pendere posset quàm à particulis sulphureis, quibus tunc factus est, mutuo sese collidentibus. Porro hæc sulphuris in aerem conversionem quam commenti sunt, massa aerea partium sulphurearum effluviis incretceret, densitas aeris eadem ratione augetur, & attolleretur mercurius in tubo Toricelliano. Praterèà tandem non omittendum est à densitate aeris auctà, animalia non perimi, ut animalia ejus raritate perimuntur; quidquid hæc de re tentaverint Physicorum Principes Boyle, Stair, Derham; imò apud (c) Boyle & (d) Derham, eò diutiùs vivere observabantur animalia, quò aer evadebat densior. Quid referam exempla urinatorum in alto pelago demersorum aut miserorum qui nunquam Solis aspectu recreati in fodinis confenscunt. Ab aeris itaque ex carbonibus accensis elatere destructo, perindè atque ab eorum effluviis, his exitus, illi introitus si nullus detur, etiam sine calore intensiori noxam inferri jure meritò concludimus.

(b) Privat
de Molière,
Leçon de Phy-
sique Tom. II.

(c) Broye
exper. Phys.
Méth. Tom.
II. exp. VI.
(d) Derham
Theolog.
Physic de
l'Atmosphè-
re.

Ergò Carbonum vapor in clausis Cameris sedulò vitandus.

Proponēbat Parisiis JOSEPHUS-IGNATIUS GUILLOTIN, santo, Doctor
Medicus Rhemensis, nec non Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Parisiensis
Baccalaureus, A. R. S. H. 1769, à sextâ ad meridiem.